

Lovgivningsarbejde, ſom vi vare komne ifærd med? Ja, det gjorde unegtelig de Herrer fra den anden Side end den, hvortil jeg hører, idet den første Udtaleſe efter mit Skjøn, ſom kom i den Retning, og ſom førte en Maſſe mærkelige Konſequentſer efter ſig, var den, jeg nævnte foreleden Dag, der fremkom under Finantslovens Behandling, en Udtaleſe om Univerſitetets Budget, om Anmærkningen vedrørende Univerſitetet, da den nuværende ærede Kultusminiſter tog et beſtemt Forbehold overfor dette Punkt, idet han ſagde, at man ikke vilde taale, at det vedblev at gaa ſaaledes længere. Efter mit Skjøn ſtammer det Hele fra, hvad der fulgte efter: der fulgte derefter Paastande, Kniven paa Struben, Oploſning og atter Oploſning oſv. Det er det, der har ført os til den ſorgelige Tilſtand, hvori vi nu for Tiden befinde os. Der er efter mit Skjøn Grunden. Jeg ſkal i denne Forbindelſe nævne, at naar der fra den Side blev udtalt, at de Herrer altid ſaae paa Sagerne, tog det ſig ialtfald for mit Vedkommende lidt mærkeligt ud, at de det ene Aar kunde ſtaa op og tage mod denne Bevilling paa 50,000 Kr. til Univerſitetet, ſkjøndt deres Meningsſkæller derinde i Folkethinget protesterede paa det Beſtemteſte, og ſaa det andet Aar ſætte ſig imod det med Hænder og Fødder; det var det ſelvsamme Spørgsmaal. At det ſkulde være en Misforſtaaelse, at Regjeringen havde kunnet fremme Lovforſlag, naar den havde ſøgt Støtte andetſteds end i Landſtthinget, kan jeg dog ikke billige. Det kunde jo dog være, at et Forſøg i ſaa Henſeende kunde være ganſke paa ſin Plads, og det gjælder ſaa vel overfor de andre Sager, ſom den ærede 1ſte Landſtthingsmand for 11te Kreds (Termanſen) fremdrog, ſom overfor Forſvarsſagen: man veed jo ikke, hvad det kan nytte, før det er forſøgt. Hvad angaar den ærede ſidſte Talers Udtalelſer, ſkal jeg tilbøielig forbigaa dem. (Afbrudt). Jeg pleier jo ſjældent at lægge stort Veflag paa Thingets Tid, og jeg ſkal ogſaa idag ſøge at fatte mig ganſke kort. Han var dog ſaa billig at indrømme, at dette Thing havde undertiden ſtandſt Lovforſlag. Det er en Indrømmelſe, jeg ſætter Pris paa. Men, ſiger han, de have gjort det, fordi diſſe Lovforſlag vare ſaa lidt tiltalende, og at det viſtnok vilde være vanſtelligt for en anden Regjering at gjennemføre, hvad denne Regjering ikke havde kunnet. Naar jeg nu jammenholder dette og ſaa ſpørger: „hvorfors har det andet Thing ikke kunnet fremme en hel Del Lovforſlag?“, ſaa ſvarer jeg med det ærede Medlems egne Ord: fordi de for dette Things Vedkommende fandtes ſaa lidet tiltalende, at

den nuværende Regjering og Flertallet i det andet Thing ſer vidt forſkjelligt paa mange ſtore Reformſpørgsmaal. Deri maa jo ſøges Grunden til, at vi ikke kunne ſaae gjennemført en hel Del Lovarbejde, ſom vilde være til ſtor Nytte for Samfundet i dets Helhed. Jeg ſagde før, at jeg ikke kunde ſe anderledes paa denne Adreſſe, end at den gjennemgaaende indeholdt Angreb paa det andet Thing. Der er ſagt, at Regjeringen har atter og atter fremlagt en hel Række vel overveiede og vel forberedte Lovforſlag, og at den har haade i Gjerning og Ord viſt ſig villig til at komme afvigende Anſkueller imøde, ſaa vidt ſom dets Opfattelſe af Statens Krav tillod. Hvad det angaar, at en hel Del Lovforſlag ſkulde være vel overveiede og vel forberedte, er det muligt, at det paſſer overfor en hel Del, og naar denne Mening kun var fremlagt ſom en Slags Selvtrøſt, ſkulde jeg ikke have Noget derimod; thi den er jo i og for ſig uſtabelig, men det er muligt, den er fremlagt ſom en Paastand, og jeg ſkal da tillade mig at have ialtfald overfor enkelte vigtige Lovforſlag en afvigende Mening. Saa i det ſjerde Stykke af Adreſſen hynes det mig rigtignok, at Folkethinget ſaar læst og paafrevet. Der bliver ſagt, at Landſtthinget holder ſig overbevist om, at Hindringen for Lovgivningsarbejdet helbige Fremme vilde fjernes, naar man fra alle Sider udelukkende vilde ſe paa Sagerne, og naar man, belært af Nødvendigheden, vilde følge den eneſte mulige Vej til at bevare og fremme Landets og Folkets Velſærd. Og hvad er det for en Vej? Det er den at følge den Regjering, ſom til enhver givne Tid ſtaaer ved Roret, alſaa ogſaa den nuværende Regjering, der efter atter og atter gjentagne Oploſninger atter og atter har ſøgt at ſætte den almindelige Valgret og Stattebevillingsret Stolen for Døren; man ſkal atter og atter kun følge Miniſteriet og dets Opfattelſe af, hvad der tjener til Landets Vel! Men jeg tror dog, at der i Slutningen af Adreſſen er gjemt Noget af det Bedſte. Dette Stykke kan jeg med enkelte Udeladelſer og Omſkrivninger tiltræde, men de vilde ganſke viſt ogſaa for andre Indholdet: dette gjælder ſærlig Ordene „ſom hidtil“. Hvad er det egentlig for en Tilſtand, ſom der ønskes? Der ønskes den, at Regjeringen alletider maa vide at opretholde den grundlovmæssige Ordning i ſin Helhed og virke til vort dyrebare Fædrelands Fremgang og Lykke ſom hidtil. Nu vil jeg gjerne ſpørge: Hvordan tager det ſig ud, dette Forhold, ſom har beſtaaet paa dette Omraade „hidtil“? Ja, vi ſaae en lille Oplysning derom i Slutningen af det andet Stykke, hvori det hedder, at man har maattet